

get Nyt i de sidste 20 til 30 Aar, men oprindelig var Reglen for Pensioneringen her i Landet den, at de Fonds, hvoraf Gagerne bleve affholdte, ogsaa skulde bære Pensionerne, og som Følge deraf var det i ældre Tider steds saaledes, at der blev paalagt de juridiske, sportulere Embeder Pensioner til de entledigede Embedsmænd, naar Embedets Indtægter nogenlunde kunde taale det. Dengang, jeg begyndte Embedsbanen, var der forholdsvis mange Embeder, navnlig i Sjælland, hvor paa der hvilede en saadan Afgift; men det var da Retsbetjentenes daarlige Tid; deres Indtægter aftog da saaledes, at man var nødt til efterhaanden at lette Embederne for denne Byrde, og det var, saavidt jeg erindrer, i Aarene Nogle og Tredivte, at et Embede sidste Gang blev fritaget for denne Pension; det var et Embede ved Randers, som da kun gav en Indtægt af 1,600 Rd., medens den da værende Embedsmand, der havde været over 20 Aar i Embedet, maatte svare 400 Rd. i Pension. I de senere Aar har imidlertid dette Embede givet en Bruttoindtægt af 6 a 7000 Rd., og i Netto maaffee 5000 Rd. aarlig; saaledes have Listerne forandret sig, og paa Grund deraf har Ministeriet ikke troet at burde undslaae sig for at lette Pensionsbyrden for Statskassen ved at paalægge saadanne Embeder at bære en moderat Andeel deraf. Dette er ogsaa saa langt fra at have fundet Finansudvalgets Mishag, som den ærede Taler meente, at det tværtimod har tiltraadt det, og kun foreslaaet en bedre Ordning af Sagen, hvorved den Byrde, der paalægges de vedkommende Embedsmænd, bliver paalagt for et bestemt Antal Aar. Den ærede Taler opfattede der paa det Spørgsmaal, om jeg var betænkt paa for Fremtiden at sætte Retsbetjentene paa fast Gage. Det er en Sag, som har været under Overveelse, i Ministeriet, uden at man dog endnu er kommen til noget Resultat; det er min Mening, at den Tid vil komme, da det maa blive Tilfældet, men det er ganske vist, at denne Sag ikke er saa let at ordne, som den ærede Taler maaffee troer. Det er let at sige, at vedkommende Embedsmænd skulde have faste Gager af 1,800 Rd., 2,000 eller 2,500 Rd., hvad der nu maatte blive bestemt, og

Godtgjørelse for Contoirhold, men allerede ved Bestemmelsen af denne Godtgjørelse vil der opstaae betydelige Banfeligheder, thi Embedsmændene kunne ikke i den Henseende stilles lige. Der er Embeder, som fordre et meget betydeligt Contoirhold, medens andre kun fordre et lidet, og Grunden dertil maa naturligvis nogle Steder søges i virkelig tilstedeværende Omstændigheder, i de locale Forhold, men undertiden maa den ogsaa søges i Embedsmændens Personlighed, da ikke alle Embedsmænd arbejde lige hurtigt og lige godt. Foruden Bestemmelsen af Contoirholdet er der endnu en anden Bestemmelse, der gjør det vanskeligt at træffe nogen Ordning i den Henseende, og det er den, at efter det gjældende Sportelreglement skulde Retsbetjentene ved enhver Forretning, der kaster Sporler af sig, og med Hensyn til hvilken der ikke er givet anden Bestemmelse, befordre sig selv; om en Forretning kun giver 2 eller 4 Mk. af sig i Sportel, maa Retsbetjenten, selv om den fordrer en Reise af 7 til 8 Mil, selv befordre sig — og det vil efter min Mening frembringe den største Banfelighed ved denne Sags Ordning at faae Godtgjørelsen til Retsbetjentene i denne Henseende bestemt. Jeg skal imidlertid være opmærksom paa Sagen og snarest mulig fremme den til et forsonnet Resultat. — Den ærede Taler meente ogsaa, at nu, da Retsbetjentenes Embeder vare saa gode, var der ikke længere Anledning til at lade dem beholde det Tilskud, der nu tilflyder dem af Statskassen i Erstatning for Dommerkorn, hvilket Tilskud han anslog til 6000 Rd.; jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det er betydeligt større, da det, saavidt jeg erindrer, udgjør 20,514 Rd., og jeg maa dernæst henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa, at dette Beløb er tillagt Retsbetjentene ved Lov, saa at det altsaa kun kan undrages dem ad Lovgivningsveien, og ikke gennem Finansloven. Som det høitærede Thing vil erindre, blev først den Afgift, som under Navn af Dommerkorn var de juridiske Embeder tillagt, hævet ved Ligningsloven af 20de Juni 1850, og ved denne Lov blev der tillagt Retsbetjentene en Erstatning derfor af 15000 Rd. Det viste sig imidlertid, at dette